

Alkotmánybíróság
részére

a Pesti Központi Kerületi Bíróság
(1592 Budapest, Pf. 567.) útján

Ügyszám a Pesti Központi Kerületi
Bíróságon: 4/D.Pk.320.001/2018.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV / 128 -0 / 2019	
Érkezett: 2019 JAN 21.	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	

A PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG PK. CSOPORTJA	
ÜGYSZÁM:	IV / 128 -0 / 2019
ÉRKEZÉS MÓDJA:	POSTAI / E-MAILLEN / HATÁROZAT / SZERZŐDÉS / ALACSONY
ÉRTÉK:	2019 JAN 07.
ELŐZETES DOKUMENTUM:	FELZETT
MELLÉKLET:	KÖZTUDAT
ÜGYSZÁM:	
UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] szám alatti lakos
indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a
továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a közöttem, mint kérelmező és az [redacted] z.
alatti székhelyű kérelmezett között a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt a Pénzügyi Békéltető
Testület 2017. december 4. napján kelt H-PBT-H-187/2017. számú határozatával szemben
benyújtott kérelmem alapján 4/D.Pk.320.001/2018. számon folyamatban volt nemperes eljárásban
hozott, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4/D.Pk.320.001/2018/4. számú végzésével és a Fővárosi
Törvényszék 73.Pkf.635.227/2018/5. számú végzésével szemben.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján szíveskedjen
megállapítani, hogy a Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.635.227/2018/5. számú végzése alaptörvény-
ellenes és szíveskedjen a végzést megsemmisíteni. Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv.
43. § (4) bekezdése alapján szíveskedjen megállapítani a Pesti Központi Kerületi Bíróság
4/D.Pk.320.001/2018/4. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és azt szíveskedjen
megsemmisíteni.

Az alkotmányjogi panaszom indokolása a következő.

I. A tényállás rövid ismertetése

A kérelmezett 2017. május 29. napján a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói
kölcönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről
szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről
szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 törvény) alapján elszámolást készített.

Az elszámolás több helytelen adatot és számítási hibát tartalmazott, ezért a DH2 törvény „11. Az
elszámolás felülvizsgálata” c. alcíme szerinti felülvizsgálati eljárást kezdeményeztem. Először a 18. §
(1) bekezdése alapján panaszt terjesztettem elő a kérelmezettnél. A panasz elutasítása miatt a 21. §
(1) bekezdése és a (3) bekezdés a) pontja alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását
kezdeményeztem arra hivatkozással, hogy az elszámolás az általam megjelölt helytelen adatokat,
illetve számítási hibákat tartalmazza, és kértem a Pénzügyi Békéltető Testületet a helyes elszámolás
megállapítására, továbbá arra, hogy kötelezze a kérelmezettet annak végrehajtására.

A Pénzügyi Békéltető Testület a H-PBT-H-187/2018. számú határozatával a kérelmemet – nem a
kérelem megalapozatlansága miatt – elutasította. A határozat ellen a DH2 törvény 25. § (2) bekezdés

ÉRK.: d) pontja alapján polgári nemperes eljárást kezdeményeztem a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt és kértem, hogy a bíróság határozatában állapítsa meg, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntése jogszabályt sért, azt helyezze hatályon kívül és kötelezze a Pénzügyi Békéltető Testületet új eljárás lefolytatására.

PELDA

MELLÉKLET KÖZTUK

ÜGYSZÁM

UTÓIRAT

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 4/D.Pk.320.001/2018/4. sz. végzésével a kérelmemet elutasította.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság előtti eljárásban a kérelmezett nyilatkozatott tett, amelyet a bíróság nem közölt velem és így nem biztosította, hogy arra nyilatkozatot tudjak tenni. A nyilatkozatról a végzés indokolásából (2. oldal második bekezdés) szereztem tudomást a végzés meghozatalát követően.

A végzés ellen fellebbezést terjesztettem elő, amely fellebbezés I.3. pontja az alábbiakat tartalmazta:

„3. A végzés sérti a régi Pp. 3. § (6) bekezdését, mivel az elsőfokú bíróság a döntése meghozatala előtt nem gondoskodott arról, hogy a kérelmezett beadványát megismerhessem és arra nyilatkozhattam.

Az EBH2006. 1450. számú eseti döntés szerint a nemperes eljárás nem mentesíti a bíróságot a Pp. 3. §-ának (6) bekezdésében foglaltak alól, miszerint gondoskodnia kell arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, okiratot megismerhessenek, és azokra nyilatkozhattak. A Legfelsőbb Bíróság szerint ennek megsértése olyan lényeges eljárási szabálysértés, melynek következménye a döntés hatályon kívül helyezése és a bíróság új eljárásra és új határozatra utasítása.

Hivatkozom a Kúria KGD2014. 103. számú és a KGD2014. 215. számú eseti döntéseire, továbbá az Alkotmánybíróságnak [15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118, 120] és az Emberi Jogok Európai Bíróságának [Nideröst-Huber kontra Svájc ügy (18990/91.; 1996. február 18.); Lobo Machado kontra Portugália ügy (15764/89.; 1996. február 20.); Bulut kontra Ausztria ügy (17358/90.; 1996. február 22.); Werner kontra Ausztria ügy (21853/93.; 1997. november 24.); APEH Üldözötteinek Szövetsége és mások kontra Magyarország ügy (32367/96.; 2000. október 05.); Beer kontra Ausztria ügy (30428/96.; 2001. február 6.); Van Orshoven kontra Belgium ügy (20122/92., 1997. június 25.); Fretté kontra Franciaország ügy (36515/97., 2002. február 26.)] a tisztességes eljárás részét képező fegyverek egyenlősége kapcsán kialakított gyakorlatára.

A kérelmezett beadványának részemre történő kézbesítésének elmulasztásával és az arra való nyilatkozattétel biztosításának elmulasztásával az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályát sértette meg, ezért kérem a t. Törvényszéket, hogy szíveskedjen helyt adni az elsődleges fellebbezési kérelmemnek.

A Fővárosi Törvényszék sem közölte velem a kérelmezett nyilatkozatát, így azt a mai napig nem ismerem.

A Fővárosi Törvényszék a 73.Pkf.635.227/2018/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1. A támadott végzések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogomat, mivel a bíróságok nem küldték meg nekem a kérelmezett egy nyilatkozatát, és így az arra való nyilatkozattételre lehetőséget nem biztosítottak, majd ezt követően a kérelmemet elutasították.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság nem indokolta, hogy miért nem küldte meg nekem a nyilatkozatot.

ÜGYSZÁM
 KEZDŐIRATON
 E-KEZÉS MÓDJA: POSTAI / E-MAIL
 GYŰJTŐI ADATOK / SZEMÉLYESEN / FA
 ÉRK.: 2019 JAN 07
 JUDIKATON

A Fővárosi Törvényszék végzése szerint „[a]z iratok szerint a kérelmezett 2018. február 15. napján kelt azon beadványa, melyben közli, hogy a kérelmező F/4 nyomtatványon kifejtett álláspontját alaptalannak tartja, valóban nem került kézbesítésre a kérelmezőnek, ez azonban az ügy érdemére, ami jogkérdésként volt elbírálandó, nem hatott ki, önmagában ez a mulasztás nem tette indokoltá a végzés hatályon kívül helyezését” (3. oldal negyedik bekezdés).

2. A t. Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége [22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]].

A „jogainak érvényesítése érdekében a bíróság előtt mindenki egyenlő eséllyel rendelkezik. Ebből pedig (...) az következik, hogy peres eljárás során minden, a per tárgyát érintő releváns iratot (...) a peres felek mindegyike ugyanolyan mélységben és teljességben, továbbá azonos módon ismerhesse meg. Ez biztosítja a jogvitában álló peres felek között a „fegyverek egyenlőségét”, ezáltal a tisztességes eljárás alkotmányi értelemben vett minőségét”. [15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 120.]

A fegyveregyenlőség egyik alapeleme a felek felkészülési lehetőségének biztosítása, egyebek között az iratok tartalmának megismeréséhez való jog garantálásával. [61/2009. (VI. 11.) AB határozat, ABH 2009, 544, 550.]

3. A t. Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel rögzítette, hogy „[e]gyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.” {először lásd: 61/2011. (VII. 13.) AB határozat, ABH 2011, 290, 321.; megerősítette, többek között: 22/2013. AB határozat, Indokolás [16]} Ennek okán bemutatom az EJEB-nek a „fegyverek egyenlőségének” elvével – és azon belül az iratok megismerhetőségével – kapcsolatos esetjogát.

Az EJEB a Nideröst-Huber kontra Svájc ügyben (18990/91.; 1996. február 18.) kifejtette, hogy a tisztességes tárgyalás fogalmába beletartozik a peres felek joga arra, hogy minden felhozott bizonyítékot és benyújtott észrevételt megismerhessenek, és azokra észrevételt tehessenek.

A Bulut kontra Ausztria ügyben (17358/90.; 1996. február 22.) az EJEB megállapította, hogy a fegyverek egyenlőségének elve, azaz az ügyfélegyenlőség elve – amely a széles értelemben vett tisztességes eljárás egyik eleme – alapján minden egyes félnek meg kell adni azt a lehetőséget, hogy ügyét oly módon adhassa elő, amely nem hozza őt ellenfelével szemben hátrányosabb helyzetbe. Ebben az esetben az EJEB nagy fontosságot tulajdonít a látszatnak, már csak a megfelelő igazságszolgáltatás irányában megnőtt érzékenység miatt is. **A védelem dolga eldönteni, hogy az ügyészi észrevétel, indítvány érdemes-e válaszra. Nem lehet tisztességes eljárásról beszélni akkor, ha a vád képviselője a bíróságnak úgy nyújthatja be indítványát, hogy a védelem nem tud reagálni rá.**

Az APEH Üldözötteinek Szövetsége és mások kontra Magyarország ügyben (32367/96.; 2000. október 05.) az EJEB kifejtette, hogy még a nemperes eljárásban is elfogadhatatlan, hogy az egyik fél beadványokat terjesszen a bírósághoz olyan módon, hogy ahhoz a másik félnek ne legyen lehetősége észrevételt tenni. A fegyverek egyenlőségének elve nem függ valamely eljárásjogi egyenlőtlenségből fakadó további, összecszerúsítható tisztességtelenségtől. A felekre tartozik annak megítélése, hogy egy beadványra érdemes-e reagálniuk vagy sem, s elfogadhatatlan, hogy az egyik fél beadványokat terjesszen a bírósághoz a másik fél tudtán kívül és olyan módon, hogy ahhoz a másik félnek ne legyen lehetősége észrevételt tenni.

A PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
PK. CSOPORT	
UGYSZÁM	
KEZDŐIRATON	
ÉRKEZÉS MÓDJA	
GYUJTOLADA	
ÉRK.	2019. JAN. 07.
PELDÁK	
MELLEKLET	KÖZTÜK
UGYSZÁM	
ÜTŐIRATON	

A fegyverek egyenlőségének elve azt is magában foglalja, hogy mindegyik félnek jogában áll megismerni és megvitatni minden iratot és beadványt, amit a bíróhoz benyújtanak, beleértve az ügyészi előterjesztéseket is, amelyek a döntés befolyásolására szolgálnak (Van Orshoven kontra Belgium ügy, 20122/92., 1997. június 25.; Fretté kontra Franciaország ügy, 36515/97., 2002. február 26.).

A Lobo Machado kontra Portugália ügyben (15764/89.; 1996. február 20.) az EJEB kifejtette, hogy a kontradiktórius eljáráshoz való jog magában foglalja – akár büntető, akár polgári perben – a felek számára annak lehetőségét, hogy megismerhessenek és vitathassanak minden bizonyítékot, indítványt, amelyet a bíró elé tártak, még akkor is, ha ezek független magisztrátustól (az ügyésztől) származnak, tekintettel arra, hogy a bíróság döntését kívánja ezzel befolyásolni.

A Werner kontra Ausztria ügyben (21853/93.; 1997. november 24.) az EJEB által kifejtettek szerint a kontradiktórius eljáráshoz való jog magában foglalja egyrészt, hogy mindkét félnek lehetőséget kell adni arra, hogy a másik fél által előterjesztett észrevételekről és bizonyítékokról tudomást szerezzen, valamint, hogy azokat vitathassa. Ebben az összefüggésben csekély jelentőséggel bír az, hogy polgári ügyről van szó, minthogy az e téren folytatott ítélkezési gyakorlatból nyilvánvaló, hogy a kontradiktórius eljáráshoz való jogból folyó követelmények alapvetően ugyanazok büntetőügyekben és polgári ügyekben. Ezt az érvelését az EJEB a Beer kontra Ausztria ügyben (30428/96.; 2001. február 6.) megerősítette.

A fegyverek egyenlőségének elve nem függ attól, hogy az eljárási egyenlőtlenségből származik-e további kimutatható sérelem; a védelem számára az a lényeg, hogy megkapjon minden olyan adatot, dokumentumot, amelyek birtokában megalapozottan tudja mérlegelni a továbbiakban szükséges lépéseket. [Így például: Eur. Court H.R., Bulut v. Austria judgment of 22 February 1996, Reports 1996-II; Eur. Court H.R., Foucher v. France judgment of 17 February 1997, Reports 1997-II.; Eur. Court H.R., Kuopila v. Finland judgment of 27 April 2000; Eur. Court H.R., Josef Fischer v. Austria judgment of 17 January 2002] [17/2005. (IV. 28.) AB határozat, ABH 2005, 175, 187.]

4. A DH2 törvény 24. §-a alapján a nemperes eljárásban alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 3. § (6) bekezdése a fegyverek egyenlősége elvének biztosítása okán előírta, hogy „[a] bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra – törvényben előírt időn belül – nyilatkozthassanak”.

5. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogból következik – figyelemmel a t. Alkotmánybíróság és az EJEB fentebb ismertetett gyakorlatára –, hogy polgári nemperes eljárásban is attól függetlenül, hogy az iratok mit tartalmaznak, azokban tény- vagy jogkérdésekről van-e szó, a feleknek joguk van valamennyi iratot megismerni és azokra nyilatkozatot tenni. A feleknek lehetőséget kell arra is kapniuk, hogy a jogkérdésekben is ütköztessék az álláspontjaikat. Az eljáró bíróságok nem mérlegelhetik, hogy melyik nyilatkozatot küldik meg és melyiket nem, mivel a felekre tartozik annak megítélése, hogy egy beadványra érdemes-e reagálniuk vagy sem, és elfogadhatatlan, hogy az egyik fél beadványokat terjesszen a bírósághoz a másik fél tudtán kívül és olyan módon, hogy ahhoz a másik félnek ne legyen lehetősége észrevételt tenni.

A támadott végzésekben az eljáró bíróságok azon jogértelmezése, amely szerint nem szükséges valamennyi nyilatkozat megküldése és a nyilatkozattétel biztosítása az ellenfél részére, továbbá az, hogy a bíróságok megítélésétől függ, hogy melyik nyilatkozatot küldi meg az ellenfélnek, és e jogértelmezésekből fakadóan a nyilatkozat megküldésének elmaradása és az arra való nyilatkozattétel lehetősége biztosításának elmaradása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)

A PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
PK. CSOPORTJA 5
ÜGYSZÁM
KEZDŐIRATON
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MÁILLEN /
GYÚJTÓLÁDÁRA / SZEMÉLYESEN / FAXON
2019 JAN 07

bevezetésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogomat, ezért a támadott végzések alaptörvény-ellenesek.

Bár a fegyverek egyenlőségének elve nem függ attól, hogy az eljárási egyenlőtlenségből származik-e további kimutatható sérelem, előadom, hogy a nyilatkozat megküldésének elmaradása miatt nem tudtam arra észrevételt tenni, nem tudtam előadni azon érveimet, amelyek esetleg meggyőzhették volna bíróságokat. Az a tény, hogy ezt követően a bíróságok a kérelmemet elutasították, a bekövetkezett alapjogsérelemet fokozza.

6. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog abszolút, azaz korlátozhatatlan, addig az egyes részjogosultságok más alapjogok vagy alaptörvényi értékek viszonylatában a szükségesség/arányosság kritériumrendszerében érvényesülnek {3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [27]}.

6.1. Ahogy már fentebb bemutattam, a Bulut kontra Ausztria ügyben (17358/90.; 1996. február 22.) az EJEB megállapította, hogy nem lehet tisztességes eljárásról szólni akkor, ha a vád képviselője a bíróságnak úgy nyújthatja be indítványát, hogy a védelem nem tud reagálni rá. Ez megállapítás a polgári nemperes eljárásokra is érvényes, azaz nem lehet tisztességes eljárásról szólni akkor, ha az egyik fél a bíróságnak úgy nyújthatja be a nyilatkozatát, hogy a másik fél nem tud reagálni rá. **Mivel az eljárás a bemutatott okokból nem volt tisztességes, és mivel tisztességes eljáráshoz való jog korlátozhatatlan alapjog, ezért a támadott végzések alaptörvény-ellenesek.**

6.2. A fegyverek egyenlősége elvének korlátozása, mint részjogosultság korlátozásával összefüggésben a bíróságok nem hivatkoztak arra, hogy valamely alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében szükséges a korlátozás, ilyen ok álláspontom szerint nem áll fenn, így a korlátozás nem tesz eleget az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak sem. Szükségesség hiányában a korlátozás alkalmassága és arányossága sem vizsgálható. A fegyverek egyenlősége elvének korlátozása a bírói döntésekben nem tesz eleget az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak, így a támadott végzések ezen okból is alaptörvény-ellenesek.

III. Egyéb nyilatkozatok

A bemutatott alaptörvény-ellenesség mindkét **bírói döntést érdemben befolyásolta**. A bíróságok anélkül hoztak döntést, hogy ismerték volna a nyilatkozatra adandó válaszmotívumot, amelynek okán potenciálisan más döntés is szülehetett volna. A másodfokú bíróság pedig az alaptörvény-ellenes jogszabályértelmezése okán nem állapította meg az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértését, és így a régi Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó 252. § (2) bekezdését nem alkalmazva nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság végzését és nem utasította az elsőfokú bíróságot újabb határozat hozatalára. Itt utalok arra, hogy a fegyverek egyenlőségének elve nem függ attól, hogy az eljárási egyenlőtlenségből származik-e további kimutatható sérelem. **Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés**, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog részét képező iratok megismerhetőségéhez és a nyilatkozattételhez való jogot a bíróságok jogalkalmazással korlátozhatják-e, és ha igen, mennyiben, milyen szempontok mellett.

A Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.635.227/2018/5. számú végzésével befejezett bírósági eljárásban és a Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárásban természetes személy kérelmező voltam, az eljárások tárgyát képező elszámolás alapjául szolgáló kölcsönszerződésben adós voltam. Az eljárásban hozott döntés kihat a jogaimra, hiszen az elszámolás tárgya a nekem visszafizetendő összeg, és az eljárásokban ezen jogomról született döntés. Ezért az egyedi ügyben érintett vagyok.

A Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.635.227/2018/5. számú végzése az ügy érdemében hozott döntés, hiszen a bíróságok eldöntötték az ügy érdemét azzal, hogy azt állapították meg, hogy az elszámolás ellen nincs helye felülvizsgálatnak. Az továbbá bírósági eljárást befejező döntés is, mivel a döntéssel a bírósági eljárás lezárult, az elszámolás tovább nem vitatható.

Az ügyben a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, hiszen a Pénzügyi Békéltető Testület döntésével szemben nemperes eljárást kezdeményeztem, a Pesti Központi Kerületi Bíróság elsőfokú végzését megfellebbeztem. A Fővárosi Törvényszék másodfokú végzése ellen további fellebbezésnek nincs helye. A DH2 törvény 28. § (5) bekezdése alapján a polgári nemperes eljárásban nincs helye felülvizsgálatnak és perújításnak.

A t. Alkotmánybíróság hatáskörét az alkotmányjogi panasz elbírálására és az indítványozói jogosultságomat az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a biztosítja.

A Fővárosi Törvényszék végzése a meghatalmazott képviselőm részére 2018. október 31. napján került kézbesítésre postai úton. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése, az 53. § (2) bekezdése és az Ügyrend 28. § (1)-(2) bekezdései alapján – mivel 2018. október 31. napja a hatvan napos határidőbe nem számít bele, a hatvanadik nap 2018. december 30. napjára esik, ami munkaszüneti nap, és az azt követő legközelebbi munkanap 2019. január 02. napja – 2019. január 02. napjáig vagyok jogosult a jelen alkotmányjogi panaszt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál az Alkotmánybírósághoz címezve ajánlott küldeményként postára adni. Az alkotmányjogi panaszt 2019. január 02. napján ajánlott küldeményként postára adom, így az alkotmányjogi panaszt a törvényes határidőben terjesztem elő.

A bíróságok támadott végzéseit nem csatoltam, mivel a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII. 23.) OBH utasítás 118. § (1) bekezdése alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság azokat az alkotmányjogi panaszhoz mellékként csatolni fogja.

Előadom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzések végrehajtásának felfüggesztését, és ezt a t. Alkotmánybíróságtól sem kérem.

Az alkotmányjogi panaszom és a további beadványaim – személyes adataim törlése melletti – nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Az Abtv. 54. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, ezért illetéket nem fizettem.

Budapest, 2019. január 02.

Tisztelettel:

A PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
PK. CSOPORTJA	
ÜGYSZÁM	
KEZELÉSI IRATON	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN	
GYÚJTÓLADABA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK:	2019 JAN 07.
PÉLDÁNY	FELZETT
MELLÉKLET	KÖZTITK
ÜGYSZÁM	
UTÓIRATON	